

Kanne 24.4.2014 – Luxemburg v. komissio

(Asia T-258/14)

(2014/C 223/24)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Luxemburgin suurherttuakunta (asiamies: L. Delvaux, avustajinaan asianajajat P.-E. Partsch, A. Steichen, D. Waelbroeck ja solicitor D. Slater)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perustelluksi
- kumoamaan komission 24.3.2014 tekemän päätöksen, jossa vaadittiin Luxemburgia toimittamaan veroasioiden ennakkoratkaisukäytäntöä koskevia tietoja
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tällä kanteella kantaja vaatii sen komission päätöksen C(2014) 1986 final kumoamista, jolla komissio vaati asetuksen N:o 659/1999⁽¹⁾ 10 artiklan 3 kohdan nojalla kantajaa toimittamaan täydellisen luettelon vuosina 2010, 2011 ja 2012 sellaisille luxemburgilaisille yrityksille annetuista ennakkoratkaisuista, jotka kuuluvat konserniin tai oikeudelliseen rakenteeseen, johon liittyy yksi tai useampia Luxemburgin suurherttuakunnan ulkopuolella sijaitsevia yrityksiä.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu asetuksen N:o 659/1999 10 artiklan rikkomiseen ja puolustautumisoi-
keuksien loukkaamiseen, koska komissiolla ei ollut vaadittua vähimmäismäärää tietoja, joiden perusteella määräykseen
sisältyvä tietojensaantipyynnö olisi ollut oikeutettu, vaikka komission tutkintavaltuudet edellyttäisivät, että sillä on jo
ennalta riittävät tosiasioihin perustuvat ja puolueettomat tiedot, jotka herättävät perustellun epäilyksen rikkomisesta.
Kantaja väittää, että komissio on näin ollen esittänyt ”tunnustelevan tietojensaantipyynnön”, joka on puolustautumi-
soikeuksien vastainen.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen, koska i) komission hallussa jo olevien
tietojen ja kantajalta pyydettyjen tietojen luonteen ja ulottuvuuden välillä ei ole yhteyttä ja koska ii) tietojen
toimittamista koskeva määräys ylittää sen, mikä olisi asianmukaista ja tarpeellista komission tavoitteiden
saavuttamiseksi.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu riittävän perusteluvollisuuden loukkaamiseen, koska komissio ei ole esittänyt
riidanalaiselle määräykselle perusteita eikä yksilöinyt selvästi niitä olettamuksia, jotka se pyrkii varmistamaan.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu SEU 4 ja 5 artiklan rikkomiseen ja jäsenvaltioiden välitöntä verotusta koskevan
toimivallan noudattamatta jättämiseen.

⁽¹⁾ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999
annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

Kanne 24.4.2014 – Luxemburg v. komissio

(Asia T-259/14)

(2014/C 223/25)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Luxemburgin suurherttuakunta (asiamies: L. Delvaux, avustajinaan asianajajat P.-E. Partsch, A. Steichen, D. Waelbroeck ja solicitor D. Slater)